

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010115
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823010115.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2024 odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/19/2023 zo dňa 14. novembra 2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/19/2023 zo dňa 14.11.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom A. XXX/XX, D., uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase v dobe od 21:00 hod. dňa 9.7.2021 do 8:30 hod. dňa 10.7.2021, na odstavnej ploche pri objekte č. XXX/XX v katastrálnom území obce D., nezisteným spôsobom poškodil zámok dverí vodiča na odstavenom motorovom vozidle Škoda Superb, ev. č. E., poškodil a odstránil lišty a tesnenie z uvedených dverí, poškodil plastový úchyt ľavého spätného zrkadla, v dôsledku páčenia neznámym predmetom spôsobil ryhy vo farbe vozidla na stĺpiku nad dverami vodiča, ktoré prechádzajú až do vnútornej strany horného stĺpika na ploche 35 cm, tiež spôsobil ryhy od okna smerom nadol na zadných ľavých dverách v mieste pántov na ploche cca 20 cm vrátane jednej ryhy na vnútornej strane ľavého stĺpika, následne vybral z uvedených dverí sklenú výplň okna, takto neoprávnene otvoril uvedené vozidlo, z ktorého kufra vzal príručný zdvihák a kľúč na matice kolies, za pomoci ktorých z vozidla demontoval a odniesol preč 4 pneumatiky Matador veľkosti 18" spolu s hliníkovými diskami kolies Škoda a 11 skrutkami na kolesá, pričom vozidlo po odmontovaní kolies podložil skalami, v dôsledku čoho poškodil prahy vozidla na oboch stranách, čím spoločnosti TRANS SERVIS 24 s.r.o., so sídlom Peterská 15199/20, Bratislava–Ružinov 821 03, IČO:31637809, spôsobil škodu odcudzením vo výške spolu 1.375,- Eur a škodu poškodením vozidla vo výške 2.332,- Eur.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný A. B. podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp.zn. 0T/28/2022 zo dňa 1.4.2022, právoplatný 1.4.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú spoločnosť TRANS SERVIS 24 s.r.o., so sídlom Peterská 15199/20, Bratislava–Ružinov 821 03, IČO: 31637809, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. B. písomným podaním zo dňa 27.11.2023, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 28.11.2023, proti výroku o treste, v ktorom uviedol nasledovné:

Proti vyššie uvedenému rozsudku podáva odvolanie, a to proti výroku o treste, z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Je si plne vedomý spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu. K jeho spáchaniu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Na hlavnom pojednávaní dňa 20.7.2023 urobil vyhlásenie viny a súd toto jeho vyhlásenie prijal, pretože nemal pochybnosti, že konaním popísaným v skutkovej vete obžaloby naplnil všetky znaky vyššie uvedeného prečinu a zločinu. Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd I. stupňa vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., ktoré aplikoval nesprávne. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútka, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov tak robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah možno potom dospieť k záveru, že účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdov o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútka, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 8. októbra 2014, sp.zn. 1To 2/2014).

Prihliadnuc na jeho osobu, doterajší život, pomery a možnosť nápravy, pomer poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností, možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu a súčasne ochranu spoločnosti aj v prípade uloženia mu miernejšieho trestu, resp. uloženia iného druhu trestu. Osobitne podotýka, že skutky spáchal pod vplyvom návykových látok a v súčasnej dobe sa má podrobiť ochrannému liečeniu. Je toho názoru, že v tomto konkrétnom prípade možno účel trestu dosiahnuť aj uložením primeraného podmieneného trestu odňatia slobody.

V závere navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý rozsudok (vo výroku o treste) zrušil v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozsudkom sám vo veci rozhodol a uložil primeraný trest.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného písomne nevyjadril.

Verejné zasadnutie pred odvolacím súdom o odvolaní obžalovaného bolo dňa 24.4.2024 vykonané v neprítomnosti obžalovaného A. B. za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Upovedomenie obžalovaného o termíne verejného zasadnutia (s poučením o podmienkach vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného) bolo menovanému súdom doručované na adresu

A. XXX/XX, D., okres Námestovo, ktorú adresu obžalovaný v tomto trestnom konaní označil (určil), ako adresu na doručovanie písomností, pričom obžalovaný na tejto adrese zásielku súdu v odbernej lehote neprevzal. Zásielka súdu bola v danom prípade po (opakovanom) neúspešnom doručení obžalovanému, na vyššie uvedenej adrese, poštovým doručovateľom uložená na pošte dňa 10.4.2024 (streda). Obžalovaný si uloženú zásielku nevyzdvihol v lehote troch pracovných dní od jej uloženia, t.j. do 15.4.2024 (pondelok), a tak deň 15.4.2024 je dňom doručenia zásielky, aj keď sa obžalovaný o jej uloženie nedozvedel (§ 66 ods. 3 Tr. por.). Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený riadne a včas (§ 292 ods. 4 Tr. por.). Obžalovaný k termínu verejného zasadnutia (24.4.2024) svoju neúčast' na verejnom zasadnutí žiadnym spôsobom neospravedlnil, ani nepožiadal o odročenie verejného zasadnutia na iný termín. Obhajca obžalovaného a prokurátor na verejnom zasadnutí navrhli verejné zasadnutie dňa 24.4.2024 vykonať v neprítomnosti obžalovaného. Nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka, po vyjadrení obhajcu obžalovaného a prokurátora, krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného A. B.. Obžalovaný mal na verejnom zasadnutí prítomného obhajcu.

Prokurátor na konanom verejnom zasadnutí o odvolaní obžalovaného v konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil a obžalovanému uložil primeraný trest.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste odňatia slobody obžalovanému, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti výroku rozsudku, proti ktorému je prípustné, avšak nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste odňatia slobody, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. S ohľadom k tomu, že obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., t.j. že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákoným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému A. B..

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody, ktorý obžalovaný napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému A. B. okresný súd sa v súlade so zásadami ukladania trestu v odôvodnení rozsudku vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, na príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného. U obžalovaného správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval).

Okresný súd síce správne u obžalovaného pri ukladaní trestu postupoval podľa § 41 Tr. zák. (na použitie, ktorého zákonného ustanovenia odkazuje § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože u obžalovaného bolo potrebné správne ukladať trest súhrnný), avšak okresný súd pochybil, keď trest obžalovanému ukladal podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. U obžalovaného mal byť trest správne ukladaný podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., nakoľko

sa mu trest ukladal za viac úmyselných trestných činov, z ktorých jeden bol zločinom. Nakoľko však v danom prípade odvolanie podával iba obžalovaný (teda v jeho prospech), nebolo možné uvedené pochybenie odstrániť odvolacím súdom, pretože použitie správneho ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. by bolo v neprospech obžalovaného. Keďže v konečnom dôsledku sa teda obžalovanému z vyššie uvedeného dôvodu trest ukladal s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., u obžalovaného prichádza do úvahy zohľadnenie prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov (použitie tejto prirážajúcej okolnosti by vylučovalo iba ukladanie trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.). U obžalovaného je potom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. vyrovnaný pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností 1 : 1.

Ako už bolo uvedené vyššie, okresný súd správne obžalovanému trest ukladal ako trest súhrnný za splnenia zákonných podmienok podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Z tohto dôvodu okresný súd ďalej správne postupoval, keď podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/28/2022, zo dňa 1.4.2022, právoplatný dňa 1.4.2022, ktorým bol A. B. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, pretože práve vo vzťahu k tomuto odsúdeniu boli u obžalovaného splnené zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák.

Vyššie spomínané pochybenie okresného súdu, keď obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody nesprávne ukladal podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., avšak v prospech obžalovaného (a nie správne podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.), v konečnom dôsledku nemalo vplyv na výmeru uloženého súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému 2 roky, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (per analogiam), ktorý aj krajský súd považuje za zákonný a spravodlivý. Okresný súd pri ukladaní trestu správne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku), keď trest odňatia slobody u obžalovaného znížil až o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby (v tejto súvislosti je potrebné osobitne poukázať na to, že A. B. pred spáchaním skutku v predmetnej trestnej veci - dňa 10.7.2021, mal v odpise z registra trestov vedený jeden záznam, kedy bolo uznesením Okresnej prokuratúry Námestovo, sp.zn. Pv 96/2018 zo dňa 20.11.2018, právoplatným 12.12.2018, jeho trestné stíhanie podmiennečne zastavené s určenou skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov, do 12.12.2019, v ktorej sa menovaný osvedčil a dva menej významné priestupky, a to priestupok spočívajúci v nerešpektovaní nariadení pri ohrozeniach verejného zdravia, za ktorý bol napomenutý a v druhom prípade priestupok spočívajúci v neuposlúchnutí výzvy a pokynov orgánov verejnej správy, za ktoré mu bola uložená pokuta vo výške 10,- Eur). Okresný súd správne obžalovanému ukladal nepodmiennečný trest odňatia slobody, nakoľko na nápravu a prevýchovu obžalovaného je nesporne potrebné pôsobiť výkonom tejto formy trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na gradujúci charakter obžalovaným páchanej trestnej činnosti. Okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, pri ukladaní ktorého (v zmysle zásad pre ukladanie súhrnného trestu - § 42 ods. 2 Tr. zák.) zohľadnil to, že výrok o podmiennečnom treste odňatia slobody pôvodne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp.zn. OT/28/2022, zo dňa 1.4.2022, právoplatný dňa 1.4.2022, v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. zahŕňal aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajský súd tu poukazuje na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. OT/28/2022 súd pri pôvodne trestným rozkazom uloženom podmiennečnom treste odňatia slobody, následne uznesením, sp.zn. OT/28/2022 zo dňa 13.6.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 1Tos/67/2023 zo dňa 13.9.2023 rozhodol, že A. B. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, na výkon ktorého menovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest odňatia slobody A. B. vykonal dňa 23.1.2024 (trest nie je ešte zahladený). Okresný súd správne, za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného, uložením súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky v nepodmiennečnej forme, zohľadnil aj vyhodnotený stav nenaplnenia účelu pôvodne (trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp.zn. OT/28/2022 zo dňa 1.4.2022, právoplatný dňa 1.4.2022), uloženého trestu odňatia slobody v podmiennečnej forme. Povedané aj inak, ak v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. OT/28/2022 bolo výrokom o treste (uznesením o neosvedčení sa menovaného) vyslovené, že na nápravu A. B. nie je postačujúce pôsobenie podmiennečným trestom odňatia slobody, pri v poradí ďalšej obžalovaným spáchanej úmyselnej trestnej činnosti a ukladaní mu súhrnného trestu, nie je v súlade s účelom ukladania trestu, obžalovanému možné ukladať trest

miernejší. Vzhľadom na obmedzujúce limity pri ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (zníženie trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby), okresný súd nemohol súhrnný trest odňatia slobody v danom prípade (horná hranica zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody je pri zločine poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. ako najprísnejšie trestnom čine 3 roky až 8 rokov) ukladať pod 2 roky. Vzhľadom na vyššie krajským súdom podrobne popísané skutočnosti vzťahujúce sa k ukladaniu trestu obžalovanému v predmetnej trestnej veci, sa krajský súd nestotožňuje s odvolacími námietkami obžalovaného, ktorými odôvodňuje možnosti uloženia mu „miernejšieho, resp. uloženia iného druhu trestu. ... primeraného podmieneného trestu odňatia slobody“. Uloženiu súhrnného trestu odňatia slobody v podmienennej forme bránia okolnosti uvedené v § 42 ods. 2 Tr. zák. („súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom“). Uloženiu iného druhu súhrnného trestu (napr. trestu povinnej práce, peňažného trestu a pod., ktoré tzv. alternatívne tresty je možné ukladať vo veciach prečinov – s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov) vo všeobecnosti bránia aj skutočnosti, že súhrnný trest uložený v predmetnej trestnej veci je uložený aj za zbiehajúcu trestnú činnosť - v danom prípade za zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. (s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody 3 roky až 8 rokov).

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky za zákonný a spravodlivý, zodpovedajúci zásadám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti. Okresný súd tiež správne obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

V závere, k odvolacej námietke obžalovaného, že skutok spáchal pod vplyvom návykových látok a v súčasnej dobe sa má podrobiť ochrannému liečeniu, krajský súd dodáva, že tak uloženie ochranného liečenia, ako aj uloženie trestu odňatia slobody v nepodmienečnej forme má svoj špecifický (Trestným poriadkom vymedzený) účel. Výkonom ochranného liečenia sa sleduje cieľ, ktorým je záujem spoločnosti na tom, aby osoba nepokračovala v zneužívaní návykových látok. Cieľ, ktorý je sledovaný výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, je záujem spoločnosti na tom, aby páchatel nepokračoval v páchaní trestnej činnosti (náprava páchatel'a - individuálna prevencia) a súčasne, aby boli iní odradení od páchania trestných činov (generálna prevencia). V predmetnej trestnej veci je vzhľadom na už podrobne krajským súdom vyššie popísané skutočnosti, nevyhnutné pôsobiť na obžalovaného výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Výkonom ochranného liečenia uloženého obžalovanému v inej trestnej veci nebude sám osebe zabezpečený cieľ, ktorý sa sleduje výkonom v predmetnej trestnej veci uloženého súhrnného trestu odňatia slobody v nepodmienečnej forme.

Z vyššie podrobne uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v celom rozsahu zamietol podľa § 319 Tr. por.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť prípustná nie je.